

Publicerad 2017-09-07 07:50 av Nora Lundberg

Uppgift: en prosadikt till mitt tolvåriga jag. Snäll, ge feedback och konstruktiv kritik!

Tolv

Morgonljuset genom persienner
Har klockan ringt än
Puttrande från kaffekokaren
En dusch som vrids på

“Det finns ingen så maktlös som en anhörig”

En du håller av kommer
formulera raderna
skapa mantra
Du kommer bli rädd

Om och om igen
läser jag raden för dig
med kaffet framför mig
Duschen vrids av

Vi är en anhörig utan makt
Vi står vid sidan
Repeterar, återupprepar, hävdar
Fulla av hopp om att bli
maktfulla

Låset vrids upp
Ut kommer hon
Hon som var värd kampen
hon som fick mig att förstå att kampen -
den var för dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nora Lundberg med Poeter.se id #50278 innehar upphovsrätten